El món al revés

written by Guerau de la Pica | 12 de juliol de 2017
Escric aquestes ratlles mentre el Parlament de Catalunya està reunit per anul·lar els judicis del franquisme.

Perdoni, com diu?

Això és el món al revés. Anul·lar un judici vol dir reconèixer que es va fer malament i per tant donar-lo (formalment) per no fet. I això només ho pot fer qui ho ha fet, no un altre i encara menys les víctimes. Com a molt, un tribunal imparcial després d'un judici just.

Que és que aquells judicis es van fer sota una "legalitat" catalana? Que per ventura va ser la Generalitat qui els va organitzar, qui va tenir cura de les presons i va afusellar les víctimes? Eren membres de l'exèrcit català, els components dels tribunals? Que potser depenia de la Conselleria d'Interior l'edifici de Via Laietana? No, oi? Doncs el Parlament no pot anul·lar res d'això.

Prenguem, per exemple, el cas Companys. Si el Parlament de Catalunya anul·la el seu judici vol dir que per a Catalunya el President Companys ha estat fins a dia d'avui un delinqüent, culpable de rebel·lió militar i per tant mereixedor de la pena de mort segons una legislació avui derogada, però vigent al seu dia. De veritat és això el que vol i pensa el Parlament (no dic alguns dels seus membres, que potser sí)? Companys ha estat per a nosaltres un delinqüent durant tot aquest temps? Les bales que el van matar (i el sou dels que les van disparar) van sortir del pressupost de la Generalitat?

L'únic que pot anul·lar aquells judicis és l'estat espanyol, cosa que no ha fet ni s'espera que faci. Ahir mateix, el congrés, amb la presència del rei en persona (observeu que em nego a usar majúscules per anomenar aquesta tropa) encara va condecorar un feixista responsable d'unes quantes morts. Ells

són els culpables i ells són els que ho han d'anul·lar. **Mentrestant, la seva inacció és la nostra raó, la seva vergonya és la nostra dignitat, la seva ignomínia és el nostre orgull.**

El que el Parlament havia de fer és una declaració on es digui que l'estat espanyol és el responsable d'aquells assassinats i exigir –sí, exigir– que sigui el congrés qui ho anul·li –sense presència dels diputats catalans, que potser no són tots els elegits a Catalunya– i que el rei en persona vingui en nom de l'estat a demanar perdó davant de tots els catalans, representats pel Parlament. I que ho demani en català.

Que el Parlament gosi fer un pas com aquest no només és un error immens, és una irresponsabilitat i un flac favor a la pròpia dignitat: un insult –un més– als condemnats.

Per cert, aquest és un cas claríssim d'invasió de competències i per tant el govern espanyol té tot el dret a demanar que el tribunal constitucional ho anul·li *ipso facto*. Per una vegada que tindrien raó… tindran els nassos de fer-ho? Francament, els crec ben capaços.